

RESOLUCIÓ DE LA COMISSIÓ EXECUTIVA DE LA COMISSIÓ OBRERA NACIONAL DE CATALUNYA SOBRE LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

La Comissió Executiva, dirigida pel Consell de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya (CONC), en la seva reunió del dia 24 de febrer de 1994 aprova la següent

RESOLUCIÓ

La Comissió Obrera Nacional de Catalunya, que ja des dels seus orígens s'ha caracteritzat pel seu caràcter nacional, ha lluitat des de sempre per la normalització de la llengua catalana en totes les esferes socials, culturals i polítiques de Catalunya. El nostre objectiu és la normalització i el ple ús de la llengua catalana. Això també concorda amb la nostra naturalesa de sindicat de classe i nacional.

Atesa aquesta naturalesa, la CONC desenvolupa la seva acció en el si de la nació catalana, que és una de les que configuren l'Estat plurinacional i plurilingüístic espanyol. És per això, per la pròpia definició de principis bàsics (de masses, reivindicatiu i de classe, nacional, sociopolític, unitari, democràtic, independent i internacionalista) que aquest Consell de la Confederació Sindical de la CONC es pronuncia a propòsit de la polèmica lingüística i defineix la seva posició com es detalla a continuació:

Considerem que la situació de convivència lingüística a Catalunya ha estat exemplarment possible gràcies als esforços d'organitzacions com la CONC i a l'interès de molts treballadors i treballadores, d'aquells que no han fet del seu origen bandera de conflicte i que han fet de Catalunya la seva terra, i estan totalment integrats dins de la societat catalana i formen un col·lectiu únic: ciutadans de Catalunya.

Igualment, volem posar de manifest que aquesta situació s'ha anat consolidant durant deu anys, bàsicament mitjançant la introducció del català a l'escola, sense friccions i amb el més ampli suport polític i social. Així mateix, volem destacar que aquest procés ha estat possible gràcies a la voluntat dels docents i l'interès dels pares i les mares, malgrat la manca de recursos destinats per l'Administració. Que enguany encara han minvat més, contradient la voluntat expressada clarament per la societat catalana amb la disminució dels recursos humans, tècnics i econòmics (p. ex.

enguany el Servei d'Ensenyament del Català té una reducció d'un 17,1% dels recursos humans destinats a suport a la immersió lingüística i formació de professorat a les escoles —assessors de català i especialistes de català.

El compromís de la CONC en el procés de recuperació de les llibertats de Catalunya i en el seu redreçament cultural i lingüístic es fonamenta en el convenciment que són els treballadors i les treballadores els que han tingut menys accés al coneixement de la llengua catalana i que són els que més han lluitat per la seva recuperació. Per tant, cal lluitar per aconseguir la completa igualtat de tots els ciutadans, i cal rebutjar qualsevol tipus de discriminació pel seu origen geogràfic o lingüístic i acceptar plenament l'assumpció de la realitat multinacional i plurilingüística de l'Estat.

La CONC, des del seu propi caràcter, defensa el dret al coneixement i l'ús de la llengua, en el marc de la seva lluita per la integració, la convivència i la plena cohesió social. I està implicada en el procés de promoció de la llengua catalana tant en el si de la seva estructura com en tot el seu entorn social mitjançant la defensa dels drets de tots els col·lectius. Aquesta implicació es concreta en una acció directa de normalització lingüística en el món laboral, i, en concret, en els centres de treball, mitjançant campanyes com la del "Català a les empreses" i "Treballengua" que promouen el coneixement i l'ús del català en la tasca quotidiana.

La implicació en aquest procés l'ha portat a establir un conveni de col·laboració amb les confederacions sindicals de CCOO de les Illes i el País Valencià en matèria de normalització lingüística i en defensa d'una unitat d'actuació, cultural i lingüística, en tot l'àmbit lingüístic català a l'Estat espanyol, amb la voluntat expressa d'establir un debat amb les organitzacions de treballadors de tot l'Estat espanyol per tal de promoure la seva implicació en un model respectuós amb el caràcter plurilingüístic i plurinacional de l'Estat espanyol.

És per tot això que des de la CONC denunciem:

Que la confrontació de les forces centralistes i conservadores, bàsicament del PP, però també de sectors neopopulistes de caire reaccionari, amb el Govern central, prenent a Catalunya com a pretext —arran de la polèmica del traspàs del 15% de l'IRPF— s'ha basat en el rel·lançament de les acusacions d'insolidaritat dels catalans i —això és més preocupant— en la utilització malèvola i falsa de l'argument de la persecució lingüística dels castellanoparlants. Fins al punt de negar l'objectiva "concòrdia lingüística" i l'ús normal d'ambdues llengües que garanteix per llei l'actual ordenament educatiu.

Que aquesta persecució s'hagi acarnissat en l'ensenyament, en l'àmbit en què la normalització del català ha assumit les cotes més elevades d'eficàcia (tot i que no sempre gràcies a l'Administració de la Generalitat, sinó a la

voluntat dels docents i l'interès dels pares), i ha garantit en la pràctica el coneixement de les dues llengües en acabar l'ensenyament primari.

Que, a més, no podem obviar que aquests elements de discòrdia han sorgit des de sectors que no han definit mai un projecte plurinacional i plurilingüístic de l'Estat, entre d'altres motius perquè no en tenen voluntat expressa, i sols els queda treure l'espantall de la por de la disgregació de l'Estat com a element d'alarma social.

Que aquests atacs són més irracionals quan la defensa de la llengua catalana no és patrimoni de cap partit, ni de dretes ni d'esquerres. Cal veure, en tot cas, que des de l'esquerra social s'ha defensat sempre el propi caràcter nacional i l'ús de la llengua com a vehicle d'integració. I que cal estar alerta perquè sovint CiU fa servir el seu nacionalisme conservador com a única expressió vàlida del catalanisme, mentre oblida i fa oblidar als altres que hi ha posicions diferents que han fet i fan més per l'assoliment de la integració lingüística i cultural dels col·lectius més desafavorits. Cal, a més, no oblidar que la política econòmica neoliberal del Govern espanyol i les mesures de reforma del mercat de treball, amb la plena coincidència de CiU, posen en dubte el model de l'Estat del benestar, introdueixen crispació en la societat i comporten el trencament de la cohesió social.

Per tot el que som i el que hem vist, des de la CONC considerem:

1. Que no es pot acceptar per part de ningú l'atac, per acció o omissió, a la llengua catalana, al foment del seu ús i coneixement.
2. Que no es pot apel·lar a una suposada manca de reconeixement de drets quan el que cal fer és donar suport a les mesures que els reconeixen.
3. Que, en aquest cas, el reconeixement i l'exercici dels drets d'unes persones o altres no pot ser contrari, en un mateix ordenament jurídic, a altres drets d'altres persones.
4. Que la llengua pròpia de Catalunya és el català i que encara manca molt per poder fer realitat l'exercici del dret al seu coneixement i ús.
5. Que ningú no pot patrimonialitzar una llengua amb interessos partidistes, ni des de dins de Catalunya ni des de fora.
6. Que la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, com a sindicat de classe i nacional, defensa els drets de tots els treballadors, independentment del seu origen, llengua o altra circumstància, en el marc d'una societat multicultural i pluriètnica.
7. Que és en aquests moments, difícils econòmicament i socialment, que cal realitzar una reflexió profunda sobre a qui afavoreix el trencament de la

convivència i el consegüent perill d'afebliment de la capacitat reivindicativa i contractual de les organitzacions de treballadors i treballadores.

8. Que considerem positiu el procés d'immersió lingüística, atès que afavoreix tant la normalització lingüística com la integració a la realitat catalana. És per això que rebutgem els intents de crear escoles o aules separades per a catalanoparlants i no catalanoparlants.

9. Que la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, que ja des dels seus orígens s'ha caracteritzat pel seu caràcter nacional, ha lluitat des de sempre, i ho continuarà fent, per la normalització de la llengua catalana en totes les esferes socials, culturals i polítiques de Catalunya. I que el nostre objectiu és la normalització i el ple ús de la llengua catalana, la qual cosa concorda amb la nostra naturalesa de sindicat de classe i nacional.

Barcelona, 24 de febrer de 1994